

XLIV.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 9. Februar 1918).

I Udvalget har der været Enighed om, at der er Grund til at ændre de gældende Regler for den mellemkommunale Beskatning, saaledes at den vil kunne give et større Udbytte for Erhvervskommunen end hidtil, men Meningerne har været stærkt delte om, hvor langt det i denne Henseende vilde være rigtigt at gaa, og der har derfor ikke fra Udvalgets Side kunnet fremsættes nogen enstemmig Indstilling til Tinget.

Et *Flertal* (Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Hey, Oluf Jensen, Kristensen, Nygart, Nørgaard, Jørgen Pedersen og Sørensen-Egaa) har i det væsentlige kunnet slutte sig til det fra Skattekommissionen i sin Tid fremkomne Forslag, der i 1911 med mindre betydende Ændringer blev enstemmigt vedtaget af Folketinget, men finder dog Anledning til at foreslaa enkelte Ændringer dels i Forslaget, som det oprindeligt forelaa, dels i den Affattelse, hvori det nu foreligger fra Regeringen.

Den første af disse Ændringer gaar ud paa at bringe „Medlemmer af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende“ for nogen i en anden Kommune stedfindende Erhvervsvirksomhed ind under det samme

Vilkaar, som skal gælde for andre Personer, med hvilke Lovforslaget udvider Kredsen af dem, der kommer ind under den mellemkommunale Beskatning, det nemlig, at Betingelsen herfor er, at deres Skatteindtægt overstiger et i Forslaget fastsat Beløb.

Videre foreslaar Flertallet, at denne Skattegrænse forhøjes fra 2,500 til 3,500 Kr. Man maa nemlig erkende, at den Kommune, hvori de paagældende Personer tager Ophold, i hvert Fald i mange Tilfælde helst vil være fri for disse nye Skatteydere, fordi de koster Kommunerne mere, end de betaler i Skat.

Fremdeles har Flertallet ikke kunnet slutte sig til Lovforslagets Bestemmelse om at give den udvidede Erhvervsbeskatning Gyldighed for det snart tilbagelagte Skatteaar 1917—18, da man ikke finder en saadan Indgriben i de af de paagældende Opholdskommuner lagte og i det meste af et Aar administrerede Budgetter berettiget. Da Flertallet i øvrigt ikke har noget imod at lade de midlertidige Bestemmelser om Ændringer i Erhvervsbeskatningen gælde for 2 Aar, foreslaar man, at de foruden at gælde for Skatteaaaret